

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

SASKAŅOTĀS MĀCĪBAS MANIFESTS

Ketija Guninga, Reičela Lofthausa

Autoru/-u biogrāfija/-es:

Ketija ir izglītības trenere, konsultante un mērķtiecīga ārstnieciska, noskaņota mamma. Viņas plašais darbs izglītības jomā ir vērsts uz sākumskolas specializāciju agrīnā izglītībā un aprūpē no dzimšanas līdz pieciem gadiem. Viņas pedagoģiskā un vadošā loma ir skolotāja, bērnodārza skolotāja, vietējās pašvaldības padomniece, direktore, bērnu centra vadītāja un agrīnā vecuma vadītāja. Viņa aizrautīgi cenšas aizstāvēt bērnus, kuri ir jāpazīst un kuri, iespējams, netiks sadzirdēti vai neredzēti: tie, kuri tiek uzskatīti par "neaizsargātiem" vai kuri gūtu labumu no mācīšanas un mācīšanās, izmantojot "pieskaņotu pedagoģiju".

Reičela ir Līdsas Beketa universitātes skolotāju izglītības profesore un CollectiveED The Center for Coaching, mentoring and Professional Learning dibinātāja. Viņa ir strādājusi izglītības jomā 30 gadus un ir saglabājusi lielu interesi par izpratni un profesionālās apmācības nodrošināšanu visos karjeras posmos un dažādās izglītības nozarēs. Viņai ir īpašas zinātniskās zināšanas mentoringa un koučinga jomā, un viņa regulāri publicējusies šajā jomā 20 gadus. Reičela sadarbojas Eiropas projektos, koncentrējoties uz profesionālo mācīšanos iekļaujošai izglītībai.

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

KOPSAVILKUMS:

Šajā nodaļā mēs koncentrējamies uz to, kā mēs varam pieņemt pielāgotu mācību pieeju un kāpēc tā būtu atbalsts visiem bērniem un jauniešiem. Mēs izpētām tās nozīmi bērniem, kuri, iespējams, ir pieredzējuši traumas, zaudējot dzimšanas ģimeni vai šķiroties no tās, vai citu nozīmīgu dzīves pieredzi, kas izraisa neaizsargātību. Mēs esam izvēlējušies rakstīt tā, it kā atrastos kopīgā telpā ar jums, iespējams, varat iedomāties sarunu personāla telpā. Mēs ceram, ka mūsu pieredze un zināšanas palīdzēs pārdomāt un sniegt idejas, kā attīstīt savu profesionālo praksi un iegūt pārliecību.

ATSLĒGVĀRDI:

(Lūdzu, savai nodaļai norādiet līdz 6 atslēgvārdiem)

1. pieskaņota mācīšana
2. trauma informēts
3. neaizsargāti
4. noskaņotā pedagoģija
5. etiķetes
6. papildu vajadzības

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlasa 2022. gada jūnijā)

Ievads

Bērns ierodas pa jūsu klases durvīm. Bērns ir tievs, bāls un ar nopietnu sejas izteiksmi, ar sarauktu pieri. Pieaugušais ieģrūž bērnu istabā un iziet ārā, aizverot aiz sevis durvis. Bērns skatās, kad es tuvojos. Mēs īsu brīdi stāvam viens otram pretī, iespējams, gaidot, kad kāds no mums runās, vai gaidot, lai redzētu, vai ir droši pārvietoties. Es uzaicinu bērnu uz vietu un piedāvāju apsēsties. Viņi skatās uz mani meklējoši, apsēžas un skatās uz leju. Klase kļūst skaļāka, un es atgriežu savu uzmanību klasei.

Šis scenārijs atspoguļo daudzas pieredzes, ko esam piedzīvojuši un ar ko esam strādājuši daudzu gadu garumā. "Nezināma" bērna ienākšana jaunā telpā vai vidē no kaut kurienes iepriekš, pamet savu galveno aprūpētāju vai pieaugušo un tiek ievietots izglītības vidē, neko vai nevienu nezinot. Tas var nenotikt tieši tāpat, bet tas notiek līdzīgi un bieži dažādos veidos, jo bērni maskē un "maskē" savas bailes vai nervozitāti vai nemieru, uzsākot kaut ko jaunu izglītības jomā.

Pamatojums

Mēs sākam ar to tāpēc, ka esam gan savā personīgajā, gan profesionālajā dzīvē kā vadītāji, skolotāji un adoptēto bērnu vecāki. Šajā kontekstā mēs uzskatām, ka skolu darbībā un tādu bērnu kā mūsu vajadzībām ir būtiski spriedzes punkti. Mēs arī zinām, ka pieeja, kas tiek sniegta, lai atbalstītu mūsu bērnus, dos labumu arī daudziem citiem bērniem skolās, kuriem ir jājūtas pazīstamiem, pret viņiem jāizturas ar rūpību un līdzjūtību, jāizprot, jābūt drošiem pārejām un dzīvesvietā, kā arī jānodrošina paredzama, droša vide, ņemot vērā viņu agrīno vecumu. pieredzi.

Nostājai, kuras pamatā ir līdzjūtība un audzināšana, var būt pretrunā un to aizstāt ar mācību programmas radīto spiedienu, prasību bērniem iegūt un demonstrēt zināšanas, kā arī spiedienu uz skolām, lai tās izpildītu darbības programmu. Šajā kontekstā var būt viegli aizmirst, ka saikne, empātija, spēle un sapratne ir faktori, kas attīsta uzticību, veido attiecības un nodrošina labklājību un drošību. Tā ir labklājība un drošība, kas samazina ievainojamību tagadnē, un bez tā viņu ievainojamība nākotnē, visticamāk, palielināsies.

Mēs esam šeit, lai iedrošinātu jūs, ka jūs spējat kaut ko mainīt — jūs nosakāt toni, veidojat kopienas, izmantojot attiecības un profesionālu mīlestību. Mūsu profesionālais izaicinājums jums ir strādāt, lai uzlabotu izglītības klimatu un apstākļus, kas ļautu visiem bērniem, tostarp tiem, kurus skārusi trauma, vardarbība, pieķeršanās vai zaudējums, justies profesionāli mīlētiem un saņemt atbalstu, lai iemācītos sasniegt savu potenciālu, izmantojot izglītību un ne tikai.

Mācību sarunas atklāšana

Mums ir svarīgi, ko un kā mēs rakstām. Mēs rakstām, pamatojoties uz mūsu identitāti, jo skolotāji, vadītāji, vecāki un pētnieki ir sarežģīti saistīti. Mums ir ļoti dažādi konteksti, mājas un izglītības pieredze, taču mums ir arī daudz kopīga. Mēs abi esam strādājuši izglītības jomā vairāk nekā 30 gadus. Mūsu pašreizējie uzdevumi ir vērsti uz skolotāju izglītību, mentoringu, apmācību un atbalstu jaunu pieredzējušāku skolotāju un vadītāju skolās mācīšanās un prakses attīstībai. Mēs augstu vērtējam to cilvēku zināšanas un pieredzi, ar kuriem strādājam visā karjerā

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

posmos, kas rada kopīgu interesi par mācīšanos un bērniem, un bieži vien tiem ir iepriekšēja un pašreizējā pieredze kā vecākiem un speciālistiem.

Mēs abi esam adoptējuši savus bērnus. Ir bijuši un bijuši gadījumi, kad mēs kā vecāki esam bijuši neizpratnē par to, kā risinājās mūsu bērnu dzīve un kā vislabāk viņiem reaģēt un viņus atbalstīt. Mūsu bērnu skolotāji būs izjutuši tādu pašu nenoteiktību. Par laimi, zināšanas par traumām un piesaisti pieaug un kļūst arvien vieglāk pieejamas skolotājiem un citiem speciālistiem. Mēs rakstām šo nodaļu, lai mudinātu jūs iesaistīties šajā zināšanu bāzē, jo daudziem bērniem un ģimenēm traumas ir saistītas ar dzīves pieredzi, tostarp pirmsdzemdību, dzimšanas ģimenē, kā arī aprūpētajiem un iepriekš aprūpētajiem bērniem. Tas neizbēgami ietekmē to, kā viņi sadarbojas un attīsta attiecības ar citiem, tostarp skolotājiem un vienaudžiem. Viņu sarežģītie dzīvesstāsti un agrīnā pieredze var izraisīt to, ka viņi tiek identificēti kā neaizsargāti vai viņiem ir papildu vajadzības, taču viņu veids, kā būt pasaulē, ir veidots kā reakcija uz traumām.

Mūsu lomas un pieredze ir likusi mums izstrādāt priekšlikumu, ka saskaņotas mācīšanas modelis ir vērtīgs visiem izglītojamajiem un kā tāds ir vērtīgs visiem skolotājiem. Mēs uzskatām, ka pieskaņotā mācīšana ir mūsu "esības veids". Mēs iestājamies par visu bērnu un jauniešu atšķirību, individualitātes un unikālā iekļaušanu, izpratni un pieņemšanu. Mēs ceram, ka šī nodaļa jūs pārlicinās, ka šī uzlabotā izpratne sniedz vērtīgas, izmantojamas zināšanas transformējošai praksei, lai uzlabotu bērnu dzīvi. Mūsu pieskaņotas mācīšanas aizstāvība ir balstīta uz mūsu izpratni par dilemmām, kuras bērni, jaunieši, viņu ģimenes locekļi un saistītie speciālisti (tostarp skolotāji) var piedzīvot savā izglītības un mācīšanās ceļā.

Dilemmas un etiķetes

Bērni un jaunieši skolās dažreiz nāk ar etiķetēm vai pieņēmumiem, kas saistīti ar tpašām mācīšanās vai uzvedības vajadzībām. Mēs aicinām jūs apsvērt, kā jums var tikt iesniegta informācija, zināšanu un vēstures katalogs par bērnu, ieskaitot nosaukumus, etiķetes, vērtējumus un diagnozes. Mēs vēlamies, cik lielā mērā etiķetes jums palīdzēs. Vai jūs izdarīsiet pieņēmumus, pamatojoties uz to, ko jau zināt, vai esat pieredzējis vai nav pieredzējis iepriekš? Šīs kolekcijas sākuma sadaļā Leitons (2022) ir norādījis, ka marķēšana kaitē gan marķētajam, gan marķētajam. Izmantojot etiķeti, jūs varētu sākt piekļūt papildu informācijai un sākt profesionālas sarunas par bērnu. Jūs varat uzzināt, kā lietas ir palīdzējušas pagātnē, ar citiem bērniem ar tām pašām etiķetēm.

Mēs arī domājam, vai etiķetes, diagnozes un ziņojumi var jūs pārņemt, radīt trauksmi vai likt jums izdarīt pieņēmumus. Vai viņi liek jums apšaubīt, vai varat mācīt šo bērnu un apmierināt viņa vajadzības; vai jūs domājat, vai bērns ir piemērots vispārīgīltojošajam un jūsu klasei? Vai jums ir grūti zināt, ar ko sākt? Varbūt diagnozes un novērtējumi krustojas, veidojot sarežģītu scenāriju un aizsedzot atsevišķu bērnu?

Tas rada iespējamās dilemmas:

- Vai vispirms mēs redzam bērnu vai vērtējumus?
- Kā mēs virzāmies uz priekšu?

Mācīšana ir sarežģīta un saistīta ar šādām dilemmām. Ir normāli tos piedzīvot, un tie nedefinē jūs kā deficītu. Mēs varam jums apliecināt, ka dilemmu atzīšana ir pirmais solis, lai uzzinātu, kā tās risināt.

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Unnderstanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

Dažās skolās ir tendence strīdēties par bērna redzēšanu, izmantojot etiķetes, un dažas skolas politikas ir balstītas uz pieņēmumu, ka darbojas tikai stingras robežas, uzvedības pārvaldības atbilstības modeļi un nulles tolerance. Mēs iesakām pievērst uzmanību tiem, lai gan mēs apzināties, ka ir maz ticams, ka jūs varētu darboties pret skolas politiku. Mēs iesakām jums noteikt aspektus vai prakses modeļus, par kuriem vēlaties jautāt vai izpētīt sīkāk.

Mūsu saskaņotās mācīšanas manifesti — četri principi

Mēs vēlamies jums piedāvāt alternatīvu, papildu perspektīvu, kas ir vienlīdz derīga, un mēs argumentētu gan cieņpilnu, gan attiecības bērna un ģimenes, garīgās veselības un visu labklājības interesēs. Mēs ierosinām saskaņotās mācīšanas pamatā četrus galvenos principus, kas saīsināti līdz ABC D. Tie attiecas uz neobjektivitātes nostājas veidošanu, attiecību veidošanu, drošas vides izveidi un savas mācīšanās turpināšanu. Mūsu saskaņotās mācīšanas manifesti ir izklāstīti 1. attēlā. Mēs ceram, ka tie palīdzēs jums saprast pielāgoto mācīšanu kā esības veidu.

A

Ieņemiet neobjektivitātes nostāju

- Katrs bērns ir unikāls. Katrs bērns ir svarīgs un viņam ir tiesības uz pilna laika izglītību. Mēs apstrīdam performatīvas politikas, kuru dēļ daži bērni dažās skolās tiek uzskatīti par neērtiem. Mūsu politikām, valodai un praksei ir jāaudzina visi izglītojamie, nevis daži jādiskriminē vai jāšoda. Pieņemot neobjektivitāti, mēs apņemamies izglītības centrā saglabāt iekļaušanu un sociālo taisnīgumu.

B

Veidojiet attiecības, kas rada pārmaiņas

- Katram bērnam ir jājūtas gaidītam un pazīstamam savā skolas sabiedrībā. Ar savu rīcību mēs veidojam uzticību bērniem. Attiecības nav neitrālas. Klase nav kaujas lauks, tāpēc beigsim runāt par uzvedības un disciplīnas ieviešanu. Izvirzot attiecības pirmajā vietā, mēs novērtējam katru bērnu atsevišķi un radām iespējas skolēniem būt neaizsargātiem un drosmīgiem.

C

Izveidojiet drošu vidi

- Katrs bērns var uzplaukt, ja jūtas droši, un katrs bērns var mācīties. Mēs esam kopīgi atbildīgi par apliecināšanu, pateicīgu un veicinošu skolas vidi. Praksei, kas izolē vai apkauno bērnus vai ģimenes, nav vietas izglītībā. Koncentrējoties uz vienlīdzību, empātiskiem un praktizējot kopregulāciju, mēs radām veiksmīgu mācību vidi visiem.

D

Laika gaitā padziļiniet mūsu izpratni

- Katrs bērns ir pelnījis skolotājus, kuri turpina mācīties. Izpratne par traumām, neaizsargātību un pieķeršanos turpina attīstīties, un nav likumīgi pieņemt, ka mūsu praksei jābūt statiskai. Mēs cienām, mācāmies un sniedzam ieguldījumu kolēģu skolotāju un citu profesionāļu kompetencē. Sadarbojoties un ar zinātkāri, mēs kopīgi radām zināšanas praksei, lai kļūtu par ļoti efektīviem iekļaujošiem skolotājiem.

1. attēls. Pieskaņotās mācīšanas manifesti

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

Pielāgotas mācīšanas ieviešana praksē

Tagad mēs izstrādāsim katru principu un sniegsim pārdomātus jautājumus, lai palīdzētu jums attīstīt domāšanu par pielāgotu mācīšanu. Mēs ceram, ka veids, kā mēs to esam strukturējuši, atbalstīs jūsu domāšanu un pārdomas, piedāvājot jums vietu un laiku pārdomām. Šie jautājumi var palīdzēt jums izveidot sarunu ar mentoru vai ļaut tos izmantot pārdomās, lai attīstītu pielāgotās mācīšanas praksi. Jūs varat lūgt atsauksmes vai tikt novērotam kādā aspektā, lai atbalstītu jūsu mācīšanu. Mēs tos formulējam kā jautājumus kā rīku rīcībai, ko ņemt vērā

kontekstā.

A: Pieņemiet neobjektivitātes nostāju

Šis ir jūsu sākumpunkts, un tas ir īpaši aktuāls mācīšanai šajā pasaulē. Daži jautājumi, kurus varat pārdomāt, ir:

- Kādus rīkus es varu izmantot, lai pārbaudītu savas mācību telpas, lai pārbaudītu, vai tās ir pilnībā iekļaujošas un manas klases bērnu pārstāvis?
- Kā es varu iekļaut un aptvert bērna ģimeni un dalīties informācijā? Vai šis efektīvs?
- Kā noteikt, vai labklājība ietekmē bērnu mācīšanos?
- Kāda vēl informācija man ir nepieciešama par bērnu, lai mācītu efektīvi?

Ketija atspoguļo, ka "ārpus diagnozēm, novērtējumiem, teorijām, īpašām izglītības vajadzībām, pieredzes mans bērns ir viss viņa individuālais unikālais es. Es svinu tos tādus, kādi tie ir. Etiķetes nenosaka."

Reičela domā, ka "Ir saprātīgi justies visērtāk ar bērniem, kuri uzvedas tā, kā mēs uzskatām, ka tie ir paredzami vai definējami kā "normāli", taču mums ir jāatzīst, ka dabiskā reakcija uz traumu bieži novedīs pie uzvedības, kas mūs satrauc. Pretobjektivitāte ietver tās novērtēšanu un iekļaujošas nostājas saglabāšanu.

B: Veidojiet attiecības

Mūsu kā cilvēkiem pirmā atbilde, kad mēs piedzimst, ir savienojums — mēs to meklējam no aprūpētāja.

Šeit sākas un tiek veidota pieķeršanās un attiecības. Pirmie trīs dzīves gadi ir kritiski, un piedzimšana līdz pieciem gadiem ir ātrākais laiks smadzeņu attīstībai un neiroplastiskumam. Būt atpazīstamam, ierobežotam, paturēt prātā – tas viss ietekmē neaizsargātu vai iepriekš pieskatītu bērnu, kā arī daudzus citus. Daži jautājumi, kurus jūs varētu pārdomāt:

- Kā es varu pazīt šo konkrēto bērnu un palīdzēt viņam "justies pazīstamam" un "paturēt prātā"?
- Kādu vienkāršu darbību es varētu veikt, lai uzlabotu un veidotu attiecības?
- Vai es veidoju uzticību tieši vai netieši, izmantojot savu mācību praksi?
- Vai šis bērns zina par mani un ka es viņu sargāšu?

Ketija atspoguļo: "Es pati to esmu piedzīvojusi ar siltumu un mīlestību, kas izteikta pret mani un manu bērnu. Es novērtēju svētkus, kad mans bērns sasniedz nelielus pavērsienus, jo zinu, cik daudz mīlestības, rūpes un atbalsta tas ir paņēmis no uzticamiem cilvēkiem. Esmu pateicīgs par šo uzmundrinājumu, jo īpaši tad, kad esmu nomodā visu nakti vai lasījis stāstu, uzstājoties uz rokas. Es nevarētu to izdarīt viens.

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

Reičela norāda, ka "pusaudža vecums rada sarežģījumus, kas var ietekmēt attiecību veidošanu, rūdījums var izkļīst un tiek meklēta individualitāte. Taču pusaudži joprojām meklē saikni, kas pats par sevi var padarīt viņus neaizsargātus.

C: izveidojiet drošu, labvēlīgu vidi

Būt iekļaujošam (skatiet arī Augius-Ferrante 2022. gada nodaļu tajā pašā grāmatā), pieņemšana, neobjektivitāte, rasistiska attieksme, veido attiecības un rada līdzjūtīgu, empātisku labvēlīgu vidi, kurā bērni jūtas droši mācīties. Ir minimāls stress, minimāli draudi, pieprasījums un bailes. Bērni jūtas pieņemti, droši mācīties un viņiem uzticas, jo viņi ir prātā, pazīst pieaugušo, kurš tagad ir apdraudēts. Viņi var būt savā "mācīšanās un uztveres" režīmā, nevis stresa un draudu režīmā, kas bieži izraisa cīņu un bēgšanu, sastingšanu vai bailes. Protams, mēs nevaram mācīt bērnu, ja

viņi jūtas nedroši vai nepazīstami. Šeit varat veltīt laiku, lai pārdomātu šos jautājumus:

- Kā mana mācību un mācību telpa ir droša?
- Kā es varu palikt mierīgs, drošs un paredzams katru brīdi?
- Kā es varu atbalstīt regulu vai nodrošināt kopregulāciju tiem neaizsargātiem bērniem, kuri vajag to?

Ketija atspoguļo: "Parastā, bieži vien neparedzamā skolas diena un dzīvesveids var būt tik biedējoši adoptētiem, aprūpētiem un iepriekš aprūpētiem bērniem. Kurš skolotājs ir nākamais, kurš pasniedz pusdienas, kur ir vingrošana, kā es varu atrast ceļu atpakaļ uz stundu? Tas var izraisīt apjukumu, dezorientāciju un regulēšanas traucējumus neaizsargātiem bērniem. Pieaugušie, kas saprot šo perspektīvu, ir dāvana, kas samazina trauksmi un veicina uzticēšanos un drošību.

Reičela pārdomā: "Daži mācību programmas aspekti var būt palaidēji. Mācīšana par narkotikām un ģenētiku, Mātes dienas svinēšana vai darbs pie dzimtas kokiem.

D: Laika gaitā padziļiniet savu izpratni

Neviens no ABCD nebūs ātrs risinājums. Pieskaņotā mācība attīstās laika gaitā. Mēs esam attīstījuši savu visas savas karjeras laikā un joprojām virzāmies uz to. Mūsu manifests ir mūsu padoms, kas iegūts no personīgās un profesionālās pieredzes. Tas sāks jūs šajā pielāgotajā mācību ceļojumā, kas ir iekļaujošs, traumām balstīts, ārstniecisks un saistīts.

Mēs zinām, ka laika gaitā mēs attīstām mācīšanas mākslu un ka mūsu mācību ceļš tiek veidots gadu no gada. Kā skolotājiem un audzēkņiem mums ir apmācība un tīkli, kas mūs stiprina, izaicina, atbalsta un izstiepj. No tā gūst labumu visi skolotāji.

Daži jautājumi, kurus jūs varētu pārdomāt, ir:

1. Kādi atbalsta tīkli jums ir pieejami?
2. Pie kā vērsties pēc cieņpilna, atļauta profesionāla izaicinājuma?
3. Vai jūs varat strādāt ar treneri vai mentoru, kas var sniegt jums personalizētu atbalstu un iespējas mācīties?
4. Kā jūs joprojām mācāties, pārdomājat, lasāt un padziļināt domāšanu par mācīšanu? un iekļaušana?

Ketija atspoguļo: "Es ceru, ka laika gaitā, kad mēs pilnveidosim un attīstīsim savu praksi un palīdzam citiem to darīt, neirodaudzveidīgi un neaizsargāti bērni, kuriem var būt papildu, īpašas un īpaši pielāgotas vajadzības, tiks uzskatīti par unikāliem indivīdiem, kuri plaukst no mīlestības un aprūpes. un Pieskaņotā mācība. Šis ir noskaņota skolotāja A BCD.

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

Reičela atspoguļo: "Iekļaujošas prakses attīstīšana, informētība par traumām un pieķeršanās apzināšanās nodrošina saskaņotu mācīšanu. Vairāk nekā divdesmit gadus kā skolotāju izglītotājs esmu vērojis, kā skolās ienāk tūkstošiem jaunu skolotāju, un esmu strādājis ar simtiem kvalificētu skolotāju. Es vēlos jums visiem teikt: „jūs vienmēr saņemsit atbalstu, lai mācītos”, „jūsu attīstības iespējas būs veidojošas”, „jūsu skolotāja un, cerams, vadītāja prakse laika gaitā kļūs arvien sarežģītāka”, "kādi izaicinājumi jūs tagad kļūs par jūsu gudrības avotiem vēlāk" un "kā profesionālis jums būs iespēja apmierināt visu izglītojamo vajadzības, jo tas ir tas, ko mēs esam gatavi darīt".

Mēs abi ceram, ka jūsu konteksti ļaus jums ceļot šajā virzienā, veidojot sarežģītu saprašanu un prakses gudrību, kas pārveido izglītību.

Pārdomas

Mēs vēlētos atgriezties pie bērna savas nodaļas sākumā. Ketija šeit pārdomā, kā viņa varētu atzīt bērna ievainojamību, piemērojot saskaņotās mācīšanas principus.

Bērns ierodas pa jūsu klases durvīm. Bērns ir tievs, bāls un ar nopietnu sejas izteiksmi, ar sarauktu pieri.

Viņa varētu būt bēgle, kas ir piedzīvojusi ļoti sarežģītu un traumatisku ceļojumu, lai nokļūtu šeit. Viņa varētu būt adoptēta meitene, kas kopš divu gadu vecuma atrodas audžuģimenē. Viņa ir nervoza, nobijusies, viena un nezina, kam var uzticēties.

Pieaugušais iegrūž bērnu istabā un iziet ārā, aizverot aiz sevis durvis. Izraudzītais skolotājs ir ticis ar audžuģimeni un ievēd viņu istabā, un viņam jāsteidzas uz sapulci.

Bērns šonakt ne pārāk labi gulēja, jo viņai pietrūka brāļa, kurš devies dzīvot citur.

Bērns skatās, kad es tuvojos. Mēs īsu brīdi stāvam viens otram pretī, iespējams, gaidot, kad kāds no mums runās, vai gaidot, lai redzētu, vai ir droši pārvietoties.

Es rūpējos, lai citi bērni varētu nodarboties ar kādu aktivitāti un lai kāds cits pieaugušais varētu uzraudzīt, kamēr es aizeju prom. Es tuvojos lēnām, maigi un smaidot. Es sevi padarītu mazu, tupēju vai sēžu, lai viņa būtu lielāka par mani. Es mēģinātu būt neapdraudēts. Es uzzināšu, kas ir viņas mīļākā rotaļlieta un vai viņa nākamreiz var atnest kaut ko no mājām, kas varētu būt "pārejas objekts" un kaut kas, kas savieno viņas dzīvi starp mājām un skolu. Viņa var būt sastingusi no bailēm vai skatās un gaida, vai es (jaunais pieaugušais) esmu drošs vai neparedzams.

Es uzaicinu bērnu uz vietu un piedāvāju apsēsties. Viņi skatās uz mani meklējoši, apsēžas un skatās uz leju.

Es aicinu viņu apsēsties, pieskaroties spilvenam blakus man, un parādu viņai savu resursu kastīti. Es smaidu, runāju viņai mierīgus vārdus un sasveicinos. Es cenšos izmantot maigu un atvērtu pieeju. Es gaidu, kad viņa izdarīs kādu kustību vai atslābinās ķermeni un apsēžas. Es uz viņu nelieku pārāk lielu spiedienu un negaidu. Viņa ir piesardzīga pret dīvainiem pieaugušajiem un īpaši tiem, kas viņai valkā dažādas drēbes. Viņa var smaržot smaržas, kas viņai atgādina kādu. Es apzinos, ka viņas maņas un paaugstināta modrība varētu strādāt virsstundas un dod viņai iespēju pierast pie manis un telpas. Man ir aizdomas, ka viņa iekšēji jūtas ļoti lidojoša un saspringta. Es vēlos, lai viņa zinātu un justu, ka ir drošībā.

Klase kļūst skaļāka, un es atgriežu savu uzmanību klasei.

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlasa 2022. gada jūnijā)

Es viņai paziņoju, ka es atgriezšos pie citiem bērniem un ka ir labi tur palikt, ja viņa to vēlas, un es atgriezšos pie viņas pēc brīža. Es viņu nomierinu, ka viņa var ieskatīties kastē un paskatīties, ko tur apskatīt vai ar ko spēlēties. Es lūdzu otru pieaugušo, kas atrodas istabā, lai viņu uzmana, bet pagaidām nepāriet.

Bērns, kuru mēs aprakstām, varētu būt kā jebkurš neaizsargāts, pieskatīts un iepriekš pieskatīts bērns, kuru esam satikuši pedagoģiskās darbības gados. Viņu vajadzības var būt saistītas ar pieķeršanos, drošību, konsekvenci, pastāvību, agrīnu attīstību, traumām, zaudējumiem un skumjām. Šis papildu vajadzības var apmierināt, izmantojot mūsu ABCD manifestu, kas ir veids, kā būt skolotājiem un citiem izglītības un aprūpes jomā strādājošiem speciālistiem. Pielāgotas pedagoģiskās prakses veicināšana iemieso būtību, kas aizstāj citas mācīšanas un mācīšanās formalitātes. Tā ir tikšanās ar bērnu tur, kur viņi atrodas.

Secinājums: turpiniet mācīties

Daudzi no mums skolotāja profesijā aizraujas ar iekļaujošāku, uz attiecībām balstītu un ilgtspējīgu nākotni skolās. Šī ir saruna, kas mums ir jānotiek skolas personāla telpās un ārpus tās. Ir svarīgi atrast vietu un laiku pārdomām un kolēģus, ar kuriem varat dalīties savās bažās un dilemmās. Bieži vien neformāla dalīšanās saspringtos brīžos var ievērojami stiprināt un sniegt ieskatu. Mēģiniet padarīt to par daļu no savas prakses, lai meklētu citus, kopīgotu, apkopotu un izveidotu savienojumu. Sazinoties un sadarbojoties ar citiem profesionāļiem, jūs varat kolektīvi mainīt gan savu, gan citu mācīšanu un mācīšanos. Var būt izaicinājums saglabāt optimismu attiecībā uz iespējamo atšķirību, taču, strādājot kopā ar citiem, var radīt kolektīvas efektivitātes sajūtu, kas pozitīvi ietekmē mūsu spēju mainīt rezultātus. Mēs vēlamies, lai skolotāji būtu pārliecināti, ka visi jaunieši, kas pamet skolu, to dara ar neskartu pašcieņu, apliecinātiem talantiem, nostiprinātu spēju iejusties un paaugstinātu pašnoteikšanos. Mēs vēlamies, lai tie būtu rezultāti arī skolotājiem. Tādējādi mēs atbalstām saskaņotu mācīšanu: audzinošu, uz pieķeršanos vērstu un uz attiecībām vērstu, savienojošu pedagoģiju.

Mēs joprojām mācāmies un novērtējam zināšanas un resursus, ko piedāvā indivīdi un organizācijas, kas strādā šajā jomā. Mēs arī aicinām jūs turpināt mācīties un attīstīties. Nacionālais veselības un aprūpes izcilības institūts (NICE) sniedz kvalitatīvus paziņojumus par bērnu pieķeršanos, kas ietver cerības uz izglītību, jo tas atzīst, ka "bērniem un jauniešiem ar pieķeršanās grūtībām var būt stress, bailes un nedrošība, kas ietekmē bērnus. Viņu pieredze skolā, vienaudžu attiecībās un mācīšanās" (NICE, 2021, 15. lpp.). To, kas tam varētu būt nepieciešams praktiskā līmenī, ilustrē lielisks Emīlijas Bergeres (2019) Monašas universitātes skaidrojums, kurā aprakstīta piederības, iesaistīšanās, emocionālās apziņas un pašcieņas nozīme traumu informētu skolu veidošanā.

Ir vairākas pieejamas grāmatas, kas jums varētu noderēt. Piemēram, ja vēlaties uzzināt vairāk par pieķeršanos un pieķeršanās traucējumiem, mēs iesakām Kolbija Pīrsa (2017) ievadgrāmatu. Mēs zinām, ka pozitīva bērnu uzvedības atbalstīšana bieži vien ir izaicinājums jauniešiem skolotājiem, un mēs iesakām Pola Diksa grāmatu (2017), kurā viņš apraksta autentiskas, relatīvas un pateicīgas pieejas. Mēs bieži atsaucamies arī uz Beacon House tīmekļa resursiem, kas ietver norādījumus par traumām un pieķeršanos klasē.

Pieklūstot specializētajiem materiāliem, ir vērts pārdomāt, kā tie piedāvā konkrētus, bet arī vispārīgus padomus. Piemēram, informācija par pieskatītiem bērniem būs aktuāla daudziem citiem, kuri nav pametuši dzimtās ģimenes, bet tomēr ir neaizsargāti. Mēs arī apzināmies, ka pandēmija ir radījusi papildu sarežģījumus un izaicinājumus un ka skolotāji jau apzinās dažādas ietekmes uz bērniem un jauniešiem. Atkal saglabāsies materiāli, kas ražoti pirms pandēmijas

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Understanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)

atbilstība. No savas pieredzes mēs zinām, ka iepazīšanās ar principiem, kas saistīti ar pielāgoto pedagoģiju, ir stiprinājusi mūsu mācīšanu un spēju atbalstīt citus. Mēs ceram, ka arī jūs gūsit gandarījumu, apzinoties, ka varat panākt pozitīvas pārmaiņas. Šī ir apstiprinoša pieredze un palīdz jums būt veiksmīgam un laimīgam savā amatā.

Piezīmes nodaļu autoriem:

- Ja kāda no jūsu nodaļas daļām jau ir publicēta, lūdzu, pārliecinieties, vai jums ir a atļauja iekļaut autortiesību īpašnieku tekstu un ievadā iekļaut "Šī nodaļa/šīs nodaļas daļas ir publicētas.....".

- Ja pievienojat tabulas/attēlus/attēlus/attēlus, lūdzu, norādiet vietu, kur tie atrodas tekstu, ievietojot šādu tekstu:

-----
1. ATTĒLS ŠEIT

Atsauces:

Beacon House resursi <https://beaconhouse.org.uk/resources/> (aplūkots 2021. gada 6. decembrī)

Berger, E. (2019) Piecas pieejas traumu informētu klašu izveidei, Monaša universitāte, [piecas pieejas traumu informētu klašu izveidei — Monash Education](#) (aplūkots 2021. gada 6. decembrī)

Dix, P. (2017) Kad pieaugušie mainās, viss mainās: seismiskās pārmaiņas skolā, neatkarīgas domāšanas prese, Karmartena, Velsa

NICE (2016) Bērnu piesaiste, kvalitātes standarts <https://www.nice.org.uk/guidance/qs133/resources/childrens-attachment-pdf-75545417362885> (aplūkots 2021. gada 6. decembrī)

Pearce, C. (2017) Īss ievads pieķeršanās un pieķeršanās traucējumiem, Jessica Kingsley Publishers, Londona un Filadelfija

Gunning, C. un Lofthouse, R. A Manifesto for Tuned Teaching in McGovern, W., Gillespie, A. and Woodhouse, H. (eds) (2022) "Unnderstanding Safeguarding for Children and their Educational Experiences: a Guide for Students, ECT un skolas atbalsta personāls". Croydon: Emerald Publishing. (Emerald Points īsā sērija, kas jāizlaiž 2022. gada jūnijā)